1854. EEN EN DERTIGSTE JAARGANG. №. 65.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag**. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 1.60, buiten Assen franco per post *f* 1.75.

WOENSDAG 16 AUGUSTUS.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente Assen doen te weten, dat de *commissie* tot afneming van het *examen* ter toelating van *leerlingen* op het Gymnasium, ten dien einde zal vergaderen *op woensdag den* 30 *Augustus eerstkomende, des voormiddags te negen ure* in het gebouw van het Gymnasium.

Zij die verlangen te worden toegelaten, worden uitgenoodigd zich tegen dien tijd te melden bij den *Rector Dr. Noordenbos*.

De vereischten zijn: bedrevenheid in het lezen, schrijven, rekenen, de gronden der Nederduitsche en Fransche talen en de beginselen der aardrijkskunde en geschiedenis, alsmede *in den regel* twaalfjarige ouderdom.

De *cursus* vangt aan in de *eerste dagen van September aanstaande*.

ASSEN, den 4 Augustus 1854.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
De Burgemeester, H. J. OOSTING.
De Secretaris, KIJMMELL.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der gemeente Assen brengen ter kennis van de belanghebbenden, dat, volgens de bepalingen van art. 22 van het reglement op het beheer der wegen en waterlossingen in Drenthe, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 2 Augustus 1852 no. 57, de stroomen en waterlossingen in de gemeente Assen, tusschen den 21 Augustus en 1 September aanstaande zullen worden geschouwd, en worden de pandpligtigen derhalve uitgenoodigd om hunne panden in dezelve in orde te brengen, ter voorkoming van bekeuringen.

ASSEN, den 7 Augustus 1854.

De Burgemeester, H. J. OOSTING.
De Secretaris, KIJMMELL.

De BURGEMEESTER der gemeente Assen brengt ter kennis van het algemeen, dat de militairen hier garnizoen houdende, den 18 Augustus aanstaande hunne oefeningen in het schieten naar de schijf zullen hervatten, en dat dezelve geregeld zullen plaats hebben, des dingsdags en des vrijdags op het veld in het Veningerland onder Assen, gelegen ten westen van den weg naar ter Aard. Zullende alzoo ieder, ter voorkoming van ongelukken, de schotlijn, die zich van het zuiden naar het noorden uitstrekt en op ongeveer 25 passen van het huisje, door *H. Elfring* bewoond, aanvangt, behooren te vermijden.

ASSEN, den 15 Augustus 1854.

De Burgemeester voornoemd,
H. J. OOSTING.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

14 *Aug.*

Nu geheel Spanje constitutioneel is met hart en zin, is er één aanzienlijk man, die zich ontevreden toont met den gang van zaken, en dat is — wij hebben hem reeds in ons vorig Overzigt genoemd, de stierenbevechter Pucheta. Deze geweldige man zou, volgens sommige berigten, het bevel voeren over ongeveer *vijftienduizend* slagers en slagersknechten, visschers en vischverkoopers en venters van oranjeappelen, en heeft bij zijne getrouwen het denkbeeld gevestigd, dat de Koningin-moeder, als zij buitenslands is, met behulp der Geestelijkheid, van hare vrienden en van haar groot, zeer groot fortuin, de nu gehuldigde vrijzinnige politiek het gemakkelijkst zou kunnen omverwerpen. Hij begreep, dat de Koningin-moeder in Madrid onder *zijn* toezigt moest blijven — alzoo moest haar de vlugt worden belet.

De stierenbevechter hield de Vorstin dus in 't oog en deed dat zoo goed, dat eene herhaalde poging om te ontvlugten, haar mislukte. In den nacht van 3 op 4 Augustus stond zij gereed, om te ontvlugten en zat reeds in 't rijtuig, onder bedekking van eenige hellebaardiers; maar ziet, de drie uitgangen van het paleis waren door manschappen van Pucheta's corps bezet, en de Koningin moest langs den onderaardschen gang, waardoor zij buiten was gekomen, naar hare vertrekken in het paleis terugkeeren. Zonder de hellebaardiers was zij gewis in handen harer gezworen vijanden gevallen, maar werd zij door zoodanig escorte ook niet verder opgemerkt? Men ziet hieruit, dat het verhaal van hare eerste ontvlugting, verkleed als boer of als monnik, een verstandig verdichtsel was.

Maar hoe spoedig verandert toch 's Volks opinie!

Eerst was het: „weg met Christina. Over de grenzen met haar."

Nu is het: „hier met Christina. Zij blijve in Madrid!"

Gisteren echter telegrafeerde men, dat de Vorstin was ontvlugt en Pucheta woedend was, zoo zelfs, dat hij van Espartero eene kabinets-wijziging vroeg!

Die depêche was onjuist. Espartero heeft aan den volkswil, die eischt, dat Christina te Madrid blijft en dat zij rekening en verantwoording van hare handelingen zal doen, toegegeven en beloofd, dat zij te Madrid zal blijven, en elke poging tot heimelijke vlugt zal worden verijdeld.

Voor de securiteit bewaakt het Volk het paleis.

Prof. Lassaigne en de „onverschrokken Julio" met een goede luchtballon, zouden aan Maria Christina nu heerlijke diensten kunnen bewijzen.

De woelgeesten laten in de straten der hoofdstad door *blinden* eene brochure verkoopen, getiteld: „*lijst der diefstallen, door Christina, San Luis en hunne handlangers aan den Staat gepleegd!*"

Nopens de Staatkunde van Espartero is men nog altijd in 't onzekere. Hij belooft weinig en dat is verstandig — want hij zal toch niet kunnen geven, wat men eischt.

Men ziet, dat het Spaansch nieuws er nog Spaansch uitziet, en zeker is het, dat de intrigues reeds op het touw worden gezet.

Te Barcelona zijn twee personen, die zich aan verregaande baldadigheden schuldig maakten, doodgeschoten.

Het Volk doet steeds onderscheidene eischen en vraagt ook het algemeen stemregt.

Overigens is de opstand zeer ongunstig voor de ultramontaansche partij.

„Weg met het concordaat!" roept men hier en ginds. „De kloostergoederen behooren aan 't Volk!" is elders de leus, terwijl de Jezuiten hunne goederen beginnen te pakken.

„Ieder is op ons gebeten," zeggen de vaders met Tijl Uilenspiegel, maar zij zijn niet zoo openhartig met er bij te voegen: „wij maken het er ook na."

De *opper*-junta van Madrid heeft aan twee Fransche uitgewekenen, die zich bij den jongsten opstand verdienstelijk maakten, opgedragen, om een werk te schrijven, dat de revolutie van 17, 18 en 19 Julij verheerlijkt.

Nopens de Oostersche zaken verneemt men het volgende: De Alands-eilanden zijn door de Engelschen en Franschen bezet. Wat hun dat heeft gekost, is nog niet bekend.

De geällieerden hebben het plan, om Odessa te nemen — zoo zegt men althans — en in 't voorjaar Sebastopol. De Russen hebben in de Krim een leger van 70.000 man en Sebastopol wordt verdedigd door ongeveer 30.000 man.

De 300,000 Oostenrijkers, die gedurende 4 weken *op het punt* stonden, om in de Donau-Vorstendommen te vallen, zullen vooreerst blijven waar zij zijn, of — retireren.

Men schrijft uit St. Petersburg, betreffende het ongeval, aan den Grootvorst Constantijn overgekomen:

„De Keizerlijke familie heeft gisteren bijna een groot ongeluk getroffen. De Grootvorst Constantijn, chef van het ministerie van marine, had zich op eene nieuwe zeilsloep begeven, om dat vaartuig te beproeven. Behalve Z. K. H., waren in de sloep drie officieren en een onder-officier. Door eene windvlaag werd de sloep, wier zeil waarschijnlijk van te groote afmeting was, omgeworpen, raakte vol water en begon te zinken. De Prins, die het gevaar, waarin hij verkeerde, inzag, sprong in zee en riep een roeivaartuig toe, hem op te nemen.

„Aldus werd hij met nog drie anderen, wien men touwen toewierp, gered. De vierde, een jeugdige Prins Galitzin, aide-de-camp van den Grootvorst, die niet kon zwemmen, had zich aan den mast der omgeslagene sloep vastgeklemd. Doch men kon hem niet te hulp komen, aangezien de zee hem en de sloep had verzwolgen, nog vóór de anderen gered waren. Deze gebeurtenis, die nog ongelukkiger had kunnen afloopen, heeft diepen indruk gemaakt op de Keizerlijke familie, en vooral op den Grootvorst Constantijn. Hij was zeer aan zijn aide-de-camp verkleefd, die een veel beloovend jong officier en eenige zoon van den raad en staatssecretaris graaf Galitzin was."

15 *Aug.*

Sedert de jongste Nota's en de vrijwillige ontruiming der Donau-Vorstendommen door de Russen, daagt het Oosten in vredelievender licht voor onze oogen op.

Klaagde men dezer dagen in het Engelsch Parlement over de weinige resultaten, door de geällieerden verworven, met eenig regt antwoordde daarop lord Clarendon: „de resultaten zijn meer dan voldoende, immers de Russen verlaten de Vorstendommen, Silistria is behouden, de Oostzee wordt geblokkeerd, de Grieksche opstand is 't hoofd ingedrukt en het verbond tusschen Engeland-Frankrijk met Oostenrijk is versterkt. Dat is veel, zeer veel in 5 maanden tijds."

En inderdaad, hoe weinig de geällieerden *daadwerkelijk* hebben verrigt te land en ter zee, zeker is het, dat zij veel hebben vóórkomen.

Het verhaal, dat de Keizer van Rusland, de Grootvorst Constantijn en diens gemalin bijna door eene Engelsche stoomboot waren gevangen genomen, blijkt een sprookje te zijn.

Er zijn, die uit Ruslands vrijwillige ontruiming der Donau-Vorstendommen zien geboren worden eene betere verstandhouding tusschen Oostenrijk en Pruissen en Rusland, doch anderen antwoorden hierop: „het tegendeel! Oostenrijk blijft eischen wat het Westen vraagt, en is zelfs gereed, om, behalve het bezetten van de Vorstendommen, ook troepen te leveren voor de groote expeditie in de Krim."

Oostenrijk staat er op, dat de Zwarte zee vrij en Ruslands zeemagt aldaar niet grooter moge wezen, dan bepaald zal worden door Engeland, Frankrijk, Oostenrijk en Pruissen, als dit laatste namelijk wil. Dit toch houdt zich thans, alsof er geene Oostersche kwestie meer is.

Doch laat ons liever den tekst van de eischen mededeelen, die Napoleon III *waarborgen* noemt, door Europa in '*t algemeen belang* te vragen:

1) Dat het beschermregt, tot dusverre door Rusland op de Donau-Vorstendommen uitgeoefend, ophoude, en dat de voorregten, door den Sultan aan Wallachije, Moldavie en Servie verleend, onder den gemeenschappelijken waarborg blijven van de Mogendheden.

2) Dat de vaart op den Donau, aan zijne monden, van alle hinderpalen worde bevrijd, overeenkomstig de bepalingen van het Weener-congres.

3) dat het verdrag van 13 Julij 1841 worde herzien, in overeenstemming met de hooge contracterende partijen, in het belang van het Europeesch evenwigt en in zoo verre beperking van de magt van Rusland in de Zwarte zee; en

4) Dat geene Mogendheid een beschermregt over de Turksche onderdanen eische, maar de Mogendheden gezamenlijk bij de Turksche Regering werken op de getrouwe toepassing der privilegien aan de Christenen verleend en de edelmoedige inzigten van den Sultan in 't belang harer geloofsgenooten bezigen, zonder eenige inbreuk te maken op de waardigheid en onafhankelijkheid van zijne Kroon.

De Fransch Keizerlijke Regering meent, dat de Duitsche magten hetzelfde eischen.

Wij gelooven zeker, dat Rusland niet zal treden in deze voorwaarden, en tevens, dat de achterwaartsche beweging thans door des Czaars legerbenden gemaakt, *noodzakelijk* is uit een *militair* en *geraden* uit een *politiek* oogpunt.

Op het *waarom* echter in deze en vele zaken in de Oostersche kwestie, is nog geen antwoord te geven.

Van den Sultan verneemt men niets. Evenmin van de Uhlema's. Ook Omer-Pacha laat weinig van zich hooren en wat de Kurdische Prinses uitrigt, is een raadsel.

De onder-Koning van Egypte begint op allerlei wijze zijn land en de lands-instellingen te hervormen.

Het regt op het verbruik van koorn, binnen 's lands, heeft hij afgeschaft, de fellah's ontheven van de tienden, die zij van den oogst moesten betalen, enz. enz. Een Fransch onderwijzer is benoemd tot eersten secretaris des onder-Konings en een Engelschman werd eene gewigtige handelsbetrekking opgedragen, terwijl vreemde militaire instructeurs het leger zullen reorganiseren. De bevolking van Kaïro verlichte de stad drie avonden, en de Uhlema's zaten in hunne achterkamers en lazen in den Koran.

Koningin Victoria heeft bij de prorogatie van het Parlement eene toespraak gehouden, die vrij oorlogzuchtig luidde. Zij zegt hartelijk eensgezind te zijn met Napoleon III in het keeren van den eerzuchtigen en aanvallenden geest des Rus-

---

DE VERTELLER ENZ.

De bouquet rozen.

Vervolg van 't vorig no.

„Maar gij kent het meisje niet! Honderdmaal heb ik haar reeds willen zeggen dat ik haar bemin! Honderdmaal heb ik mij zelven mijne beschroomdheid verweten, ik heb alles beproefd om moed genoeg te verzamelen; ik leerde mijne aanspraak van buiten — ik schreef brieven in massa — maar als het oogenblik daar was, begon ik over iets anders te spreken. Zij zag er zoo zacht uit, en toch zoo stemmig, dat het mij toescheen, dat zij nooit zou kunnen beminnen. Met de brieven ging het nog veel erger. Op het oogenblik dat ik ze wilde overhandigen kwamen ze mij zoo dwaas voor, dat ik niet anders kon dan ze verscheuren."

„Maar jongenlief, gij moet toch tot een besluit komen — en wel om deze reden; uw vader heeft u niet alles meêgedeeld, hij zendt u naar Clermont, omdat de kolonel van dat regiment zijn vriend is, en eene dochter heeft — en die dochter is voor u bestemd, omdat zij eene goede en rijke partij is. Antwoord mij maar niet — ik weet dat dit alles niets beteekent, als wij beminnen. Onbaatzuchtige liefde en zulke gedachten kunnen niet gepaard gaan. Bemint gij u, dan behoort gij alles aan haar ten offer te brengen: het zal zeer dwaas zijn als gij dit doet, maar niet meer dan regt — en gij moet het doen; maar tracht eerst te weten of zij u bemint, en daarvoor hebt gij eene goede gelegenheid. Zij willen haar laten trouwen, neef! Gij wordt bleek — gij zoudt uw gehaten medeminger wel een degen in het hart willen stooten, niet waar? Welnu jongen, zie dat ge door een weinig van dien moed in Isabelle's tegenwoordigheid bezield wordt. Zij willen haar laten trouwen! gij zijt rijker dan zij, maar de man, dien zij haar willen geven is rijker dan gij, bovendien is hij van adel en geheel gereed, even als de bruidskleeren en de cadeaux — terwijl men op u zou moeten wachten. Ga nu naar Isabelle — zeg dat gij haar bemint: zij weet het wel, maar gij dient het haar toch te zeggen. Vraag of zij uwe genegenheid beantwoordt, en zeg haar — want zij moet u beminnen, daar ben ik zeker van — gij zijt jong, verstandig, en ziet er goed uit — verzoek haar plegtig te belooven, drie jaren op u te zullen wachten — maar laat zij mij zulks schrijven, en ik zal den brief bewaren. Ik zal dan dat huwelijksplan met de dochter van den kolonel wel uit de wereld helpen; ik zal zorgen dat gij verplaatst wordt, en ondanks uw vader — ondanks den duivel en al zijn satelliten — zult gij over drie jaren Isabelle huwen!"

„Oom, daar valt mij iets in!"

„Laat hooren?"

„Ik zal haar schrijven!"

„Doe zoo als gij goedvindt, maar doe het dadelijk."

Ik verliet mijn oom en ging mijn brief schrijven. Dit was niet moeijelijk, want ik had haar vroeger wel vijftig geschreven, zonder ze haar evenwel te zenden. Het moeijelijkste was om hem haar te doen geworden. Daar ik geen tijd te verliezen had, kocht ik een bouquet geele rozen, en stak het briefje in het midden. Ik had haar mijne liefde bekend, en haar gesmeekt die met wederliefde te beantwoorden, mij gelukkig te maken, en drie jaren op mij te wachten. Ik bad haar, zoo zij daarin toestemde, dien avond een der geele rozen in haar boezem te steken.

„Dan," aldus eindigde ik mijn brief, „zal ik u durven zeggen, wat gij moet doen om mijn — ik durf nog niet zeggen *ons* geluk te verzekeren."

„En gij hebt het briefje in de bouquet gedaan?" vroeg nu Madame de Lorgeret.

„Ja, Mevrouw."

„En toen?"

„Des avonds droeg Isabelle geen roos! Ik wilde mij om het leven brengen — maar mijn oom nam mij met zich naar Clermont. Hij bleef twee maanden bij mij, mengde zich in het gezelschap der jonge officieren, en bragt mijne smart en teleurstelling tot bedaren, door te bewijzen dat Isabelle mij nooit bemind had."

„Maar oom," zeide ik, „zij was, zij scheen gelukkig als ik haar kwam bezoeken, en bespiede mij altijd in stilte als ik laat kwam!"

„Vrouwen," vervolgde Monsieur Descoudraies, hebben gaarne dat een ieder aan haar gehecht is; maar er zijn menschen, die zij nooit beminnen! Kortom, na verloop van tijd had ik haar bijna vergeten. Ik huwde toen de dochter van den kolonel, die acht jaar later stierf, en nu ben ik geheel alleen — want mijn oom is reeds lang dood. Zoudt gij wel willen gelooven, dat ik dikwijls aan Isabelle denk? En dat, hetgeen nog ernstiger en dwazer is, ik haar in mijne verbeelding altijd zie als een meisje van zeventien jaar, met donker bruin haar, en, gelijk mijn oom zeide, met oogen als zwart fluweel — terwijl, zoo zij nog leeft, zij nu eene oude vrouw moet zijn!"

„Gij weet dus niet wat van haar geworden is?" vroeg Madame de Lorgeret.

„Neen!"

„Gij heet dus niet Descoudraies?" vroeg zij haastig.

„Neen — dat is de naam van het landgoed dat mijn oom mij heeft nagelaten. Ik heet Edmond d'Avanches!"

„Juist zoo!"

„Hoe weet gij dat?"

sischen Keizers, terwijl zij hare bewondering betuigde over de dapperheid en standvastigheid van des Sultans krijgsbenden, zoowel in de verdediging van Silistria, als in de onderscheidene krijgsbewegingen aan den Donau.

Zij hoopt verder, dat Engeland den oorlog tot een eervol einde zal brengen, onder de *goedertierende bescherming des Heeren.*

Het moet der Koningin wel smartelijk zijn gevallen, dat zij op geen enkel wapenfeit der Engelsche vlag, in vereerende bewoordingen kon wijzen. De eenigste, die iets uitrigtte, was Plumridge, doch zijne leus, hem officieel voorgeschreven: „*verover, verbrand, verniel!*" kon toch niet gevoegelijk over Victoria's lippen komen.

Nopens de houding van Sardinie tegen over Rome verneemt men weinig nieuws. Koning Victor Emmanuel bezocht dezer dagen Genua, de stad, waarvan hij, wegens hare anti-Regeringsgezinde opinie, veel verdriet heeft. Er hebben zich daar een aanzienlijk getal emigranten gevestigd, die bij elke gelegenheid hunnen woelzieken aard aan den dag leggen. De Koning bezocht die stad, thans door de cholera in diepen rouw gedompeld, bezocht ook de hospitalen en liet een aanzienlijke som achter tot leeniging van de algemeene nood. De bevolking van Turijn zag den Vorst met weerzin vertrekken, vooral, wijl hij zelf op dat oogenblik geene beste gezondheid genoot, en toen hij in zijne hoofdstad terugkeerde, werd hij dan ook op de levendigste wijze door de zaamgevloeide menigte begroet. Te Genua schatte men het ontvangen bezoek op hoogen prijs. 't Was ook gloeijende koolen hoopen op het hoofd der vijandin en eene ernstige les voor de warhoofden, die eigenbelang zoeken en 's volks ongeluk.

Frankrijk geeft altijd weinig binnenlands nieuws. Wat de Keizer zegt heeft belang, en daar het volk weinig zeggen mag o er de groote aangelegenheden des tijds, is het anders zoo woelige Rijk thans geen Kanaän voor de dagbladschrijvers.

Onlangs werd de heer Girardin bij den Minister geroepen. Hij had iets gezegd over *de beginselen van het gezag* en daarom verzocht, dat is geboòd de Minister hem voortaan over dat onderwerp maar te zwijgen. De heer Girardin antwoordde, dat hij, bij al de zaken, waarover hij niet spreken mogt, gemakkelijk die over *het beginsel van het gezag* kon voegen.

Welk een onderscheid thans tusschen de Franschen en de Engelschen, als politieke menschen, als staatsburgers! En hoe innig vereend toch om te vechten, ja te sterven voor de vrijheid van een Turk!

En ten slotte: eene Europeesche souvereiniteit verwisselt van hoofd. De heerlijkheid van Kniphausen komt, nu het bekende Bentinckschc proces is geeindigd, onder het gezag van Oldenburg, zij telt ruim — 3000 zielen! Of er gevaar in steekt voor het Europeesch evenwigt, dat de Groot-hertog van Oldenburg die magt-vergrooting erlangt, wordt nog niet gemeld.

Laatste berigten.

De Russen gaan voort Moldavie en Wallachije te ontruimen. De geheele ontruiming moet tegen het laatst van Augustus volbragt zijn.

De Turken werden den 8 dezer met eene onbeschrijfelijke geestdrift te Bucharest ontvangen; de ingezetenen wilden de stad verlichten, doch men heeft verstandig genoeg geweest om dit na te laten, daar vorst Gortschakoff bij zijn vertrek heeft te kennen gegeven, dat hij binnen kort terug dacht te komen; en, hoewel deze terugkeer niet zeer waarschijnlijk is, is de Oostersche kwestie te rijk aan verrassende wendingen, om dezelve onmogelijk te noemen; en, zoo de Russen terug kwamen, zouden vele ingezetenen van Bucharest met schrik aan de verlichting hunner huizen denken bij den intogt der Turken. De Turksche bevelhebber heeft bezit genomen van het hôtel, waarin vorst Gortschakoff voor een paar dagen nog verblijf hield.

Men verzekert nu weder, dat de Oostenrijkers binnen kort de Vorstendommen zullen bezetten; zelfs meldt de Fransche *Moniteur*, dat een Oostenrijksch officier naar Omer Pacha vertrokken is, om met dezen het binnenrukken der Oostenrijkers te regelen.

Volgens eene telegrafische dépêche uit Weenen van 14 dezer, zullen 90,000 man geällieerde troepen zich naar de Krim inschepen.

De tijdingen uit Spanje stellen den stand van zaken aldaar als meer en meer gespannen voor. Wie eigenlijk regeert, is een raadsel, maar stellig de Koningin niet. De junta's geven bevelen zonder het Ministerie te kennen, het Ministerie doet weinig of niets; het volk blijft onder de wapenen, en, zoo het iets begeert, begeeft het zich naar de junta of naar het Ministerie, en zegt: dit of dat wil het volk, en noch de junta noch het Ministerie durft daaraan weerstand bieden; het volk, (d. i. de laagste klassen, venters van Oranje-appelen, werklieden en vooral slagers en stierenbevechters) gevoelt daardoor al meer en meer dezelfs magt en doet al stouter en stouter eischen. Espartero is niet bij magte, om den storm te bezweren, en God alleen weet, welke tooneelen men in Spanje nog beleven kan, tooneelen geheel buiten de berekening gelegen van de oorspronkelijke aanleggers der revolutie. Zoo gevaarlijk is het, het volk in beweging te brengen. Evenmin als men kan berekenen, waar een hollend paard zal stil staan en welke ongelukken hetzelve zal veroorzaken, evenmin kan men zeggen, waartoe het volk, eenmaal in beweging gebragt, kan komen, en wanneer de omwentelingskoorts heeft uitgewoed.

Voorshands keert al de woede van het volk zich tegen de Koningin-moeder; men wil haar voor een regtbank ter verantwoording roepen, men vordert nu reeds van haar in plaats van 71 millioen 500 millioen realen terug. Haar vonnis kan niet twijfelachtig zijn, wanneer men bedenkt, dat hetzelve zal geveld worden door eene regtbank, door het woedende volk gekozen, die onderzoeken, beraadslagen en beslissen zal met een gemoed, vol hartstogt en waardoor het hoofd verhinderd wordt kalm na te denken, in het gezigt van de zwaarden en dolken van hen, die de verklaarde vijanden zijn van haar, over wie vonnis geveld zal moeten worden, en die niet anders dan eene veroordeeling willen en ook niets anders verwachten.

Mogt slechts het bloed van Maria Christina niet gevraagd worden! Maar zij leeft in Spanje, het land der wraak en der stierengevechten, waar het volk hartstogtelijk belust is op schokkende en treffende tooneelen.

En zal zich het volk, wanneer eenmaal Maria Christina veroordeeld is, bevredigd achten? Wij kunnen het naauwelijks gelooven; reeds nu vertoonen zich hier en daar sporen, dat men de republiek verlangt en het koningschap wil afschaffen. En eene republiek, op deze wijze geboren, kan niets dan de teekenen dragen, dat zij door de laagste klassen in het leven werd geroepen. Men denke hierbij aan hetgeen in het laatst der vorige eeuw in Frankrijk heeft plaats gegad, toen de laagste klassen der Maatschappij de oppermagt in handen hadden. Ongelukkig het schoone Spanje, zoo zulke ijsselijkheden voor hetzelve nog in den schoot der toekomst verborgen liggen! De Moniteur berigt, dat de constituerende cortes uit ééne kamer zullen bestaan, hierin zien velen reeds een voorteeken van de republiek.

Tot overmaat van ramp begint er zich verschil van gevoelen te openbaren tusschen de Ministers, en vreest men, dat de Generaal de la Concha, die te Barcelona bevel voert over eene militaire magt, grooter dan waarover de Ministers kunnen beschikken, zich voor de republiek of voor eene vereeniging met Portugal onder Pedro V zal verklaren.

Het volk bewaakt inmiddels alle uitgangen van het koninklijk paleis, ten einde het offer, hetwelk het zich heeft uitgekozen, niet ontsnappe; in de stad blijft geen rijtuig, geene vuilniskar zelf ondoorzocht; het graauw ontziet zich ook niet de lijkstaatsiën staande te houden en de doodkisten te openen, vermoedende dat de Koningin-moeder op dusdanige wijze zou kunnen ontsnappen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN GEN.

In de Zitting van de Tweede Kamer van 11 dezer heeft de Voorzitter ten ruim half 12 ure verklaard, dat slechts 24 leden de presentie-lijst hadden geteekend, zoodat het gevorderd aantal leden om zitting te kunnen houden niet tegenwoordig was. Mitsdien zijn de werkzaamheden gestaakt en is de Kamer uiteengegaan.

De *Amst. Cour.* zegt, ten aanzien van het vermelde, aangaande het beroep te 's Gravenhage, in staat te zijn te verzekeren, dat de Synode, in zake der hangende kerkelijke procedures omtrent beroepingen, geenerlei *beslissing* heeft genomen, noch ook in de termen is geweest van die te kunnen nemen.

— Men verneemt dat de wet tot regeling van het armbestuur thans in het *Staatsblad* is opgenomen en dat zij met den 1sten september aanst. in werking zal komen.

— Men verneemt van goederhand, dat de netelige zaak, betreffende het schip *de Jonge Albert*, kapit. *van der Zee*, welk schip, gelijk men weet, na door de Engelschen genomen te zijn, te Harlingen is binnengekomen, geschikt is. Het schip is reeds, onder de bevelen van een Engelsch zeeofficier, naar Engeland gezeild en de Hollandsche equipaadje is te Harlingen achtergebleven. *Prov. Gr. Ct.*

— Op sommige plaatsen schijnt bij het overigens goede gewas der rogge, het *Moederkoorn*, ook wel *Hanensporen* genoemd (*Secale cornutum*) veelvuldig in dezelve voor te komen. Wij kunnen niet nalaten den landbouwer tegen het gebruik derzelve te waarschuwen, als zijnde dit eene vergiftige zelfstandigheid, en aan te raden, de rogge van hetzelve te zuiveren en het Moederkoorn aan den Apotheker te verkoopen.

— Uit Batavia zijn berigten per Overlandmail ontvangen, loopende tot den 21 Junij. Ze behelzen voornamelijk het welslagen van eene expeditie onzer troepen onder bevel van den luit. Kol. Andriessen naar de westerafdeeling van Borneo tegen de oproerige Chinezen. De togt is voor onze troepen allervermoeijendst geweest; vier dagen lang hebben zij bijna onafgebroken door een geinundeerd bosch moeten trekken, waar zij dikmaals tot aan de knieën in de zware klei zakten. Het water des hemels en gedurig opkomende zee waren tevens voortdurend groote hinderpalen op den togt. — En toch is ze goed gelukt: den 2den Junij rukten de troepen Montrado binnen, en werden dadelijk drie versterkte Kongsiehuizen in bezit genomen. Alom smeekte de bevolking om genade. Bij het doortrekken der troepen lagen de bewoners bijna allen op hunne knieën voor hunne woningen. Wij hebben 1 gesneuveld en 27 gewonden. De marine en de opvarenden in de praauwen hadden elk 3 gekwetsten. — De troepen en de marine hadden zich uitmuntend gedragen.

Tot straf is aan de opstandelingen als boete opgelegd de betaling der oorlogskosten; der waarde van de te Kedandong geroofde en verbrande goederen en de waarde van eene te Soendi Doeri gestrande en veroverde praauw. Sinkawang, Djintang, Soengei, Raja en Soengei Doerie zullen, tot dienaangaande door het gouvernement zal zijn beslist, door gouvernementstroepen worden bezet, zoo ook voorloopig Montrado en Koelor.

· · De Prov. Staten van Noordbrabant hebben eindelijk eene vergadering kunnen houden, en wel op den 11 dezer, als wanneer er 38 leden tegenwoordig waren, en het adres aan de Tweede Kamer der Staten Generaal, betreffende een subsidie voor het uitwaterings kanaal van Grave naar den Amer, is goedgekeurd met 31 stemmen tegen 7 stemmen.

— In het tijdschrift *de Volksvlijt* vindt men een berigt van eene uitvinding, om van hout eene papierbereiding te vervaardigen. Een monster hiervan is in de vereeniging van Volksvlijt te Amsterdam ter bezigtiging voorhanden. Naar gelang der grootte kan in 24 uren tijds van 10 — 250 Ned. pd. drooge brei met een werktuig bereid worden.

— Prinses *Marianne der Nederlanden* is den 8 te Weenen aangekomen en naar Konstantinopel op reis gegaan.

— De jaarlijksche algemeene vergadering van het *Nederlandsch bijbelgenootschap*, op den 10 dezer in het kerkgebouw der doopsgezinde gemeente te Amsterdam gehouden, werd door haren voorzitter, den Hoog-Edel Gestr. Heer Mr. *S.* baron *van Heemstra*, Commissaris des Konings in de Provincie Utrecht, op de gebruikelijke wijze met eene toespraak en gebed geopend. In het verslag, door den secretaris, Mr. *B. J. Ploos van Amstel*, uitgebragt, werd tevens aan het veertigjarig bestaan van het genootschap herinnerd en met een kort woord op den bloei gewezen, waarin het zich voor het tegenwoordige verheugen mogt. — De afdeelingen verkeerden over het algemeen in een gunstigen staat. Het getal der afgeleverde bijbels en testamenten had het aanzienlijke cijfer van 33,730 exemplaren bereikt. *Amst. C.*

— *J. H. Kemper* is, na gedurende 12 dagen eene halstarrige ontkentenis te hebben volgehouden, terwijl de instructie dagelijks al meer het onhoudbare zijner leugenachtige opgaven aan het licht bragt, II. Zondag tot eene volledige bekentenis zijner gruweldaad gekomen. Het is nu zeker, dat *hij alleen* de moorden en diefstallen volvoerde, en geen' medepligtige had. Uit de opgave van zijn plan, van de opvolging der misdrijven, welke hij beging ten huize van *Prikwinkel*, en van de redenen, die hem tot het een en ander geleid hebben, blijkt, dat volstrekt geene wraakzucht tegen de vrouw of jaloezij, maar hebzucht alléén en de zucht, om zich van alle *getuigen* van zijnen diefstal te ontslaan, hem van den eenen moord tot den anderen bragten, en dat hij in de *braak* pleegde na die moorden. Van nog verdere gruwelen, waarop de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* onlangs gedoeld heeft, is ten processe geen blijk, zelfs geen grond tot vermoeden, aanwezig. De ongehoorde gruweldaad is trouwens al erg genoeg. *Amst. Ct.*

— Men schrijft uit Batavia: In de Kaliesossak no. 2 nabij de Werfstraat te Soerabaya, eene van de volkrijkste buurten der stad, reed, omstreeks 8 uur, bij helderlichte maan, een heer en dame in een wagen, toen een roover onverhoeds dien wagen van achteren beklom, en brutaal weg de kostbare sieraden uit het haar der dame rukte; voor dat de wagen stil hield en men den roover kon achterhalen, was dezelve verdwenen.

's Gravenhage, 13 Aug. Aanstaanden Woensdag morgen ten 6 ure zal in de kerk der Heilige Theresia de voorbereiding een aanvang nemen van de feestviering der zaligverklaring van de martelaars *Johannes de Brito* en *Andreas Bobola*, priesters van de Societeit van Jezus. De paters *Frentrop*, *Escherich* en *van der Wolk* zullen onderrigtingen, conferentien en predikatien houden tot den volgenden Woensdag avond. Dan zal aan hen, die drie predikatien bijgewoond, gebiecht en gecommuniceerd hebben, volle aflaat worden verleend!!

— Den 18den December en volgende dagen zal er weder een examen plaats hebben voor rijks-telegrafisten. Het verzoek om daaraan deel te nemen, moet gezegeld en ingeleverd zijn vóór of op den 30sten November dezes jaars. De vereischten zijn dezelfde als voor de vroegere examina.— Tot opleiding en oefening van telegrafisten voor de dienst van den rijks-telegraaf, wordt, na vergelijkend onderzoek, een aantal van hoogstens zes en twintig leerlingen toegelaten om op nader aan te wijzen plaatsen onderrigt te ontvangen; de leerlingen ontvangen eene bezoldiging van één gulden daags en kunnen, na voldoende blijken van geschiktheid gegeven te hebben, dingen naar de betrekking van telegrafist der derde of tweede klasse, op eene jaarwedde van *f* 600 en van *f* 720.

Tiel, 11 Aug. De tiende algemeene vergadering van het Nederlandsch onderwijzers genootschap werd heden morgen alhier geopend met het voordragen door den voorzitter prof. *Hofstede de Groot* van een feestzang van Warnsinck, en het houden door den Amsterdamschen onderwijzer *D. W. Bosch Dz.* eener rede over het thema: „De staat mag, kan en *moet* de ouders verpligten, hunnen kinderen voldoend lager onderwijs te doen geven." Belangrijke zaken hebben hun beslag gekregen door de punten 8, 10 en 11, welke beide laatste met eene groote meerderheid zijn aangenomen, hetgeen het eerste niet noodig had, als zijnde kennisgeving. Dat Tiel, geheel Tiel, burgerij zoowel als autoriteiten, alle eer heeft van de wijze, waarop zij het genootschap heeft ontvangen, daaromtrent is ééne stem aller stem, en bij den maaltijd, waarmede de werkzaamheden voor den eersten dag werden besloten, verhoogde dit nog de feestvreugde, die reeds niet gering was wegens het genoegen over hetgeen heden tot stand was gekomen.

Leiden, 10 Aug. Wederom heeft onze stad de eer en het voorregt een telg uit het vorstelijk huis van Oranje binnen hare muren gevestigd te zien. Eergisteren betrok Z. K. H. de Prins van Oranje, vergezeld van HD. gouverneur, jhr. *E. A. O. de Casembroot*, het huis op het Rapenburg, tot verblijf voor Z. K. H. door Z. M. aangekocht en in gereedheid gebragt. Gisteren heeft de Koningin het huis van Z. K. H. bezigtigd en is daarna naar 's Hage doorgereisd.

s Hertogenbosch, 9 Aug. Dezer dagen is op last van den heer officier van justitie, mr. *Twiss*, gearresteerd en in het huis van arrest alhier overgebragt zekere *Koopmans* te Wanroy. Deze persoon moet zich sedert jaren aan velerhande afzetterij onder allerlei vormen hebben schuldig gemaakt en die op groote schaal gedreven hebben. Zoo moet hij talrijke brieven aan voorname personen en familien in Amsterdam geschreven hebben, onder bedreiging van schandelijke geheimen, hun persoon of familie betreffende, te zullen publiek maken, en voor het bewaren des geheims aanzienlijke sommen gevorderd hebben. Velen, hetzij teregt of te onregte beducht voor die bedreigingen, zonden hem, hetzij geheel of gedeeltelijk, het geëischte geld; kwam hem

„Ik zal u zeggen," vervolgde zij, zonder zijne vraag te beantwoorden, „wat van Isabelle geworden is."

„Kunt gij dat?

„Ja — zij beminde u!"

„Maar de geele roos?"

„Zij heeft het briefje niet gezien! Uw overhaast vertrek heeft haar veel tranen doen storten; later huwde zij Monsieur de Lorgeret."

„Monsieur de Lorgeret?"

„Ja, Monsieur de Lorgeret, wiens weduwe ik ben!

„Wat! Gij — gij zijt Isabelle Amelot?"

„Helaas; ja! Zoo zeker als gij Edmond d'Avanches zijt!"

„Groote God! wie had ooit gedacht dat er een dag zou kunnen komen, waarop wij elkander zouden herkennen!"

„En toch is 't vreemd — is het niet? En dat wij enkel weder vereenigd zouden worden om schaak te spelen.

„Maar de bouquet?"

„De bouquet is hier! Ik heb haar altijd bewaard! en dit zeggende ging Madame de Lorgeret naar eene kast, en opende een daarin staand ebbenhouten kistje, waaruit zij het bevende handen een verwelkte bouquet te voorschijn haalde.

„Bind los — bind los!" riep Monsieur Descondraies

Zij maakte de bouquet los, en vond het briefje, dat daarin twee en veertig jaar verborgen was geweest.

Beiden zwegen. Ik wilde mij verwijderen, maar Monsieur Descondraies stond op.

Madame de Lorgeret vatte zijne hand, en zeide:

„Gij hebt gelijk. Laten wij ons niet zoo bespottelijk aanstellen, van deze herinneringen onzer jeugd, twee oude lieden als wij zijn voor den geest te brengen. Kom in eenige dagen niet weder."

Sedert dien avond, verlieten zij elkander slechts zelden; zij zijn gelukkig door op het verledene terug te zien, en zouden gaarne huwen, zoo zij niet vreesden belagchelijk te schijnen.

NB. — Jonge dames, zoo gij bouquetten ontvangt, maak ze dan altijd los en onderzoek ze goed; want een minnaar is altijd aangenamer op twintigjarigen leeftijd dan als hij zestig jaar is, en veertig jaar te wachten is waarlijk geene gekheid!

Oorsprong der matigheids-genootschappen in de Vereenigde Staten.

Voor eenige jaren woonde te Baltimore zekere familie Hawkins. Zij had betere dagen beleefd, doch was achteruitgegaan door de zucht tot den drank, die de vader bezielde. In een der stegen van Baltimore was eene herberg, waar dagelijks, gedurende den ganschen dag, vijf of zes beschonkenen bijeen vergaderd waren. Hawkins behoorde tot dit fijne gezelschap, en ofschoon hij het verwenschte en zich zelven vervloekte, omdat hij zwak genoeg was van er heen te gaan, kleefde het hem toch aan als een vloek, en dagelijks ging hij er heen, en kwam eerst terug als hij zich niet staande kon houden; laat in den avond of in den nacht waggelde hij naar huis, dikwijls op de stoepen neêrvallende, waar hij had moeten blijven liggen en van koude omkomen, waren het niet telkens verhoed door zijne dochter, de kleine Hannah. Zij zat op tot dat zij hem naar huis hoorde komen, ging hem dan tegemoet, en hielp hem de stoep beklimmen, en als hij neêrviel en zij hem niet kon oprigten, haalde zij kussens en een deken naar beneden, en maakte hem een bed waar hij lag, deed al wat in hare magt was, om het hem gemakkelijk te maken en ging dan naast hem liggen. Zijne vrouw, die, na hem herhaaldelijk over zijne kwade gewoonten en de rampen, die er uit voortvloeiden onderhouden te hebben, er aan wanhoopte, hem ooit weêr op den regten weg te brengen, trachtte door handenarbeid het noodige voor haar zelven en de kinderen te verdienen. De kleine Hannah echter, die eerst tien jaren telde, werd niet moede haren vader te bewaken en hem hare kinderlijke liefde te wijden. Als hij 's morgens uit zijnen roes ontwaakte, zond hij gewoonlijk het kind onmiddelijk uit om brandewijn te halen, en zij deed zulks, als hare smeekingen hem er niet van konden terugbrengen. Zij maakte het gevoel zijner ellende slechts levendiger, waardoor er ook meer noodzakelijkheid bij hem ontstond, die te vergeten. Hij vervloekte zich zelven, dat hij zulk een onwaardig vader was voor zulk eene dochter, en noodzaakte het kind hem het vocht te geven, dat hem zijne ellende zou doen vergeten. En als de drank hem voor een oogenblik zoo versterkt had, dat hij staan en gaan kon, dan ging hij weêr naar de herberg. Zulk een leven had hij langen tijd geleid. Het gezin was tot diepe armoede vervallen, die elken dag toenam.

Op zekeren morgen, toen Hawkins, na de braspartij van den vorigen avond, naar ligchaam en geest ziek en afgemat ontwaakte, verlangde hij, als gewoonlijk, dat Hannah brandewijn zou gaan halen. Doch het meisje wilde niet gaan. Ernstig smeekte zij hem:

„Dierbare vader," zeide zij, „van daag niet — van daag niet, dierbare vader!" en zij weende bittere tranen.

Toornig beval hij haar de kamer te verlaten. Hij stond op en waggelde naar de vergaderplaats.

zulks niet voldoende voor, dan vorderde hij meer of de geheele gevraagde som, onder bedreiging bij niet voldoening, bedoelde geheimen evenwel te zullen openbaren. De ontdekking van deze feiten moet men vooral aan den ijver van den heer officier van justitie te danken hebben, die alle nasporingen ten dezen in het werk gesteld en met den heer regter-commissaris mr. *van Beusekom*, reeds eene huiszoeking in de woonplaats des beklaagden gehouden heeft, welke zeer veel licht over deze zaak verspreid en de ongehoordste daden, welke de kieschheid verbiedt mede te deelen, moet hebben aan den dag gebragt. Naar wij vernemen, moet alles reeds bewezen, de meeste brieven en andere bewijsstukken in handen der justitie en de beschuldigde reeds tot bekentenis zijn gekomen.

Gramsbergen, 12 Aug. De kanaal-werkzaamheden vorderen naar wensch. Ongeveer 250 man zijn daaraan werkzaam. Er heerscht hier dientengevolge groote drukte. Er zijn geene keeten opgeslagen; al die werklieden moeten bij de burgers en landlieden een onderkomen zoeken, zoodat dan ook in sommige huizen 15 à 20 man aanwezig zijn. Elk man geeft voor huisvesting 50 centen per week, zoodat dit voor zulke huisgezinnen nog al een aardig sommetje oplevert.

Zwartsluis, 12 Aug. Gepasseerden nacht maakte de blaauwverwer V. alhier door ophanging een einde aan zijn leven. Zijn zoon, van de kermis te huis komende, vindt hem hangende voor zijne bedsteê. Men verbeelde zich diens ontsteltenis! Wat de ongelukkige tot dien vreesselijke stap kan bewogen hebben, kan niemand gissen. Hij laat eene vrouw en zes kinderen na. *Steenw. Ct.*

— Uit het vroeger te zamen gesteld twaalftal predikanten is hier thans een zestal geformeerd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Van de 86 departementen van Frankrijk zijn thans 41 door de cholera bezocht; het cijfer der personen die aan deze ziekte overlijden, kan thans op 800 daags door geheel het rijk worden geschat. Sedert de wederverschijning der cholera in Frankrijk in November 1853 tot heden, zijn ongeveer 20,000 menschen er aan bezweken.

— De opbrengst der schouwburgen, bals, concerten en andere openbare vermakelijkheden gedurende de maand Julij was 543,453 fr. 58 c., tegen 932,221 fr. 30 ct. in Junij, zijnde alzoo 388,767 fr. 72c. minder.

DUITSCHLAND.

Aangezien koning *Frederik* Augustus kinderloos is gestorven, vervalt de kroon van Saksen aan zijn oudsten broeder hertog *Johan*, geboren 12 December 1801, gehuwd met de hertogin *Amelia* van Beijeren, geboren 13 November 1801, dochter van wijlen *Maximiliaan Jozeph*, koning van Beijeren, zuster der tegenwoordige koningin-weduwe van Saksen, alsmede van de Koningin van Pruissen en van de aartshertogin *Sophia* van Oostenrijk. Koning *Johan* heeft bij bekendmaking van den 10 Aug. den troon van Saksen bestegen, die door den ongelukkigen dood zijns broeders was opengevallen. De overledene vorst was de bewerker van de Bamberger conferentie.

— De tegenwoordige stand der onderhandelingen met Rome over de kerkelijke geschillen is, volgens den *Schwab. Mercur*, de volgende: Dat de graaf *Leiningen* eene voorloopige overeenkomst met Rome gesloten heeft, schijnt zich te bevestigen; alsmede, dat er aanmerkelijke concessiën aan de curie gedaan zijn, welke vroeger hardnekkig geweigerd werden: doch Hessen-Darmstad schijnt hierin nog inschikkelijker geweest te zijn. Het is thans de vraag of deze voorloopige overeenkomst door de Badensche regering goedgekeurd wordt of niet, en in het eerste geval, of de toestemming van de Kamers, in wier werkkring de zaak valt, voorbehouden blijft. De aftreding van den baron vrijheer *v. Wechmar* als minister van binnenlandsche zaken zal het gevolg der goedkeuring wezen.

DENEMARKEN.

Men meldt uit Koppenhagen, dat de koning van Denemarken den 4den zich met den minister *v. Tillisch* heeft ingescheept, om de Zweedsche haven Karlskrona aan te doen, waar hij met den koning van Zweden eene zamenkomst zou hebben. Deze zamenkomst schijnt in verband met de pogingen, die door de Westelijke magten worden aangewend, om de Skandinaviesche rijken de onzijdigheid te doen prijs geven. Men gelooft, dat er de neutraliteit nog door zal bevestigd worden, en dit te eerder daar de heer *v. Tillisch* een ijverig voorstander er van is.

RUSLAND.

De transportvloot in den Bosphorus ontving den 30sten Julij order om naar Varna te stevenen. De Turksche vloot vertrok een dag vroeger. De afstand van Varna naar kaap Chersonese, het zuidwestelijke punt van de Krim, is omtrent 300 eng. mijlen. Men berekent, dat de transportschepen de reis in 48 uren kunnen volbrengen, en dan terugkeeren zoodra de ontscheepte troepen op kaap Chersonese, dat het landingspunt blijkt te zijn, zich eene genoegzaam sterke stelling zullen verschaft hebben. Het getal troepen, dat op eene reis kan overgebragt worden, schat men op 30.000. Aannemende ten minste drie reizen, die noodig zijn tot overbrenging van het Sebastopol-leger van Varna, dan worden daartoe 12 dagen vereischt. Daarbij komt de tijd, noodig tot het vestigen der eerste landingstroepen, alvorens de vloot vertrekken kan. Tegen het einde dezer maand, kan dus, indien alles wel slaagt, de geheele landing volbragt en alsdan het leger der geallieerden op kaap Chersonese zijn.

— Den 10 Aug. zou het huwelijk van des sultans oudste dochter met *Ali-Galhib-Pacha*, zoon van *Reschid-Pacha*, voltrokken worden; er zouden geene feesten of openbare vermakelijkheden plaats hebben. Den 31 zou de gemalin van maarschalk de *Saint-Arnaud* toegelaten worden tot het bezigtigen van den Keizerlijken harem. Dit feit is zonder voorbeeld, en de engelsche gezant heeft, in weerwil van al zijnen invloed, nooit dergelijke gunst kunnen erlangen voor *lady Redcliffe*, die in verscheidene omstandigheden er om had verzocht, doch altijd te vergeefs.

DRENTHE.

Assen, 16 Aug. Wij vernemen zegt de *Utr. Ct.*, met genoegen, dat er geene concessie voor een spoorweg in de noordelijke provinciën zal worden verleend, als daarin de lijn van Arnhem naar Groningen over Zwolle en Assen niet is opgenomen.

— Z. Exc. de Minister van Oorlog heeft de residentie verlaten en brengt een bezoek aan Deventer, Doesburgh en Westervoort. — Van dit uitstapje te 's Hage teruggekeerd, zal Z Exc. weldra de provinciën Drenthe, Groningen en Friesland een bezoek geven. In de heen en terugreis over zee, bezoekt Z. Exc. Harlingen en Kampen.

— Als bewijzen van vruchtbaarheid deelt men ons het volgende mede:

Op 11 vierkante ned. roeden grond te Steendijk, onder Assen, zijn door *R. Hommes* gerooid 8 ned. mudden aardappelen, 't geen de helft meer is als voor de aardappelziekte bij een gewone opbrengst.

— Op de jaarmarkt, den 11 dezer te Diever gehouden, waren aangebragt 242 paarden, 250 koeijen, 70 schapen en 498 varkens; de paarden golden van *f* 20-„ tot *f* 190-„, de koeijen van *f* 30-„ tot *f* 130-„, de schapen van *f* 3-„ tot *f* 5,50-„ en de varkens van *f* 3-„ tot *f* 28-„.

— In Frankrijk en te Londen breidt zich de cholera uit; te Munchen is dezelve ook ontstaan.

— Naar wij vernemen, worden de werkzaamheden aan het Oranje-Kanaal met kracht voortgezet; reeds is men tot bij Zwiggelte genaderd; het zoogenaamde Stroodorp is dan ook van nabij Hijken hooger op verplaatst.

— Bij den Raad der gemeente Groningen is ingekomen en gesteld in handen van de beide Commissien, zoo voor dezen weg als voor dien over Eelderwolde, eene missive van 't Gemeente-bestuur van Haren, d.d. 10 Aug. j.l., houdende verzoek: 1o. om de vroeger toegezegde subsidie van 20 percent van *f* 23,776, waarop vroeger de kosten van den kunstweg van Haren naar Paterswolde waren geraamd, te verhoogen tot een subsidie van 20 pCt. van *f* 28.000, of zooveel minder als bevonden zal worden, dat de kosten zijn; 2o. om de termijn, waar binnen de weg moest gereed zijn, bepaald op den 1sten Januarij 1855, te verlengen tot den 1sten Januarij 1856.

— Gisteren en eergisteren werd door het Hof alhier, onder toevloed van eene groote menigte menschen, de zoo veel geruchtgemaakt hebbende zaak der koffijzakken behandeld. Uit het onderzoek bleek, dat *van der Stok*, die aan de fabriek van het derde gesticht der Maatschappij van Weldadigheid te Veenhuizen belast was met 't afknippen der zakken en het uitgeven van dezelve aan de verschillende huisgezinnen ter naaijing en knooping, waarvan hij dan aanteekening moest houden, meer zakken uitgaf, dan hij terug ontving, terwijl hij ze als terugontvangen noteerde, en dat die zakken dan door buiten-kolonisten werden aan den man gebragt. De heer Procureur-Generaal repuireerde dat het Hof *v. d. Stok* zou schuldig verklaren aan diefstal in dienstbaarheid, na vroeger reeds ter zake van misdaad veroordeeld te zijn geweest, en diensvolgens veroordeelen tot brandmerk en tuchthuisstraf voor den tijd van 5 tot 15 jaren, ten aanzien van de wed. *van Dongen*, hare beide dochters *Anna* en *Elisabeth van Dongen* en *Fröhlich*, requireerde ZEd. Gr. A. de schuldigverklaring aan eenvoudigen diefstal, ten aanzien van *Heiltje de Jong* aan medepligtigheid daaraan en ten aanzien van *de Jong*, *Berends* en *Brink Hof* aan het des bewust opkoopen van gestolen goed, en dat diensvolgens op deze allen zou worden toegepast eene correctionele gevangenisstraf van 1—5 jaren. Als verdedigers traden op de heeren Mrs. *H. Pelinck*, *J. Cohen*, *J. Gratama* en *J. Oosting*.

— Eenige lieden meenen ook op de Haar, gemeente Assen, een vreemd dier gezien te hebben, grijsachtig wit van kleur; zij brengen dit in verband met geruchten omtrent verscheurende dieren, welke zich in andere gedeelten van Drenthe zouden ophouden.

* **Dedemsvaart, 18 Aug.** Gisteren heeft aan de olie- en korenmolen aan het bovenpand alhier wederom een verschrikkelijk ongeluk plaats gevonden. Een meisje van p. m. 20 jaar namelijk begeeft zich derwaarts tot op de derde verdieping. Zoowel hier als daaronder stonden de luiken open. De ongelukkige dienstmeid treedt mis, en stort tot op den grond van den molen. Het meisje is nog in leven, edoch bestaat er niet veel hoop op haar behoud.

* **Stadskanaal, 12 Aug.** Den 10 jl., des avonds circa 11 uur ontstond alhier brand in het huis van den timmerman *W. Koster*, waardoor het geheele huis, benevens de inboedels van den eigenaar en der met hem inwonende drie huisgezinnen eene prooi der vlammen zijn geworden. Had de brand zich eenige uren later vertoond, dan had men de oorzaak in het hier ontstaande onweder kunnen zoeken, doch nu verliest men zich in velerlei gissingen. Het huis en de inboedel van den eigenaar waren voor eenigen tijd, en, naar men zegt vrij hoog, verwaarborgd, zoodat de ramp voor *W. Koster* niet groot kan genoemd worden.

In denzelfden nacht woedde te Wildervank een zwaar onweder, waardoor onder anderen een paard van den houtkooper *Sap* door den bliksem in het land is gedood.

* **Erm, 12 Aug.** De graanoogst is hier en in de omstreken, zoo goed als geeindigd, en mag, over 't geheel genomen, ruim genoemd worden. Al is het ook, dat het koren op vele akkers, door het nederliggen heeft geleden, en niet zulk een ruim beschot oplevert, als dit anders wel had kunnen zijn: nogtans is er door de groote hoeveelheid stroo veel rogge verbouwd. — De aardappels beloven vrij wat meer dan in voorgaande jaren, alhoewel zich de ziekte nu hier en daar begint te vertoonen. De boekweit, en vooral de eerstgezaaide, heeft veel geleden van de nachtvorst. Men is reeds begonnen sommige akkers te maaijen, waaraan weinig of geen zaad gevonden wordt.

't Mag als eene bijzonderheid worden aangemerkt, dat men te Nieuw-Amsterdam, voor twee jaren nog een ruw en onbearbeid veen, zulk eene voordeelige oogst heeft. De rogge overtreft die van de gemeente Sleen, en de aardappels, 't is een lust, om ze te zien; zij leveren veel op, zijn buitengemeen groot, en daarbij uitmuntend van smaak. Ook de andere vruchten staan er zeer goed. Deze nieuw aangelegde streek levert voor den beschouwer het heerlijkste bewijs, wat door 's menschen vlijt en arbeid kan gedaan worden.

* **Norg, 14 Aug.** De Gemeente Norg treurt en wel over den dood eens mans, die bij aanzienlijken en geringen geacht en bemind was. 't Is de heer *Hubenet*, sedert nog maar ruim een jaar als Rijks-ontvanger alhier geplaatst. Hoewel steller dezes 't genoegen niet gehad heeft ZE. van nabij te hebben leeren kennen, hoort hij evenwel uit ieders mond: *Hubenet* was een man als *van der Wijk*, even lief en minzaam, even geschikt en onpartijdig als deze. De waardige man is niet meer; hij is nu ontdaan van de hem zoo knellende aardsche banden, doch leeft nog en zal steeds blijven leven in aller harten.

Ruinerwold, 11 Aug. Bij de veehouder *R. Drost* alhier heeft zich de besmettelijke longziekte onder zijne runderen geopenbaard. Eene koe, heden overleden, is door den veearts *Jansen* te Meppel geopend en onderzocht, en bevonden dat dezelve werkelijk aan de longziekte was bezweken.

* **Borger, 13 Aug.** Aangaande den staat der te veld staande gewassen diene het volgende: De rogge is meest in de schuren verzameld, alhoewel de schuren voor dit jaar over het algemeen veel te klein zijn; er zijn zelfs landbouwers in deze gemeente, die 100 a 120 voeren zaad buiten huis in mijten hebben gezet; zelfs hoorde schrijver dezes van den oudsten inwoner dezer gemeente, dat hij, wat het stroo aangaat, nooit zulk een jaar beleefd heeft; het is alzoo uit de aard der zaak wel af te leiden, dat er ook veel rogge verbouwd is, daar men toch gemiddeld de hok (acht garven) wel op 2½ spint mag rekenen; ook is de rogge zoo mooi gewonnen, dat derzelver kwaliteit niets te wenschen overlaat. Boekweit echter schijnt vooral in de lage veenen niet zoo goed te zullen uitvallen, als dezelve zich voor kort geleden liet aanzien, daar dezelve veel van de nachtvorst heeft geleden. Aardappels beloven bijzonder veel en zijn in kwaliteit oneindig veel beter dan in de jongstverloopen jaren; echter neemt de ziekte derzelve op het loof aanmerkelijk toe, zonder dat men aan de knol iets dienaangaande ontdekt,

(Ook uit andere oorden van Drenthe hebben wij nagenoeg dezelfde berigten over de reeds geöogste en nog te veld staande vruchten ontvangen. Red.)

* Wij achten het niet overbodig te berigten, dat de herfstmarkt alhier dit jaar invalt op den 30sten Augustus.

* In den nacht van den 13 op den 14 Aug, is een jongbeest, toebehoorende aan den landbouwer *T. Marissen* te Buinen, door twee honden aangevallen en van het leven beroofd; toen de knecht van genoemden landbouwer des morgens in het land kwam, om naar de beesten te zien, waren de honden nog bezig het jongbeest te verslinden; volgens het zeggen van den knecht was de een een geele en de ander een zwartbleste hond. Laatstgenoemde had een korte afgehouwen staart. Heden achtermiddag is alhier jagt op dezelve gemaakt.

— Naar men ons verzekert, bragt zekere *Jacob Jansen*, bijenhouder te Slogteren, zijne stal met bijen op het zoo genoemde Eldersveld. Nadat genoemde *Jansen* zijne bijen op de plaats hunner bestemming had gezet, en zijne paarden wilde inspannen, vielen de bijen in razende woede het eene paard aan, staken hetzelve zoodanig, dat het dier dadelijk daarna is overleden.

* **Smilde 15 Aug.** Gisteren is de vaart weder geopend; 't getal opgekomen pramen was gering, vooral dat der grooten, 't welk slechts drie bedroeg. De zeer buitengewone lage waterstand is hiervan de oorzaak. De slooten zijn geheel droog; de wijken bevatten weinig water; zoodat het laden van turf, vooral voor de groote pramen, met veel moeite en groote kosten gepaard gaat, aangezien alles uit de wijken gevlot en in de vaart moet geladen worden. Ook is het water hierin zoo laag, dat twee geladen groote pramen elkander niet overal kunnen passeren. Men verlangt alhier derhalve zeer naar regen, niet alleen in 't belang van de scheepvaart, maar ook op het land, daar alles verbazend uitdroogt.

* **Exlo, 14 Aug.** Heden nacht, omstreeks 1 uur, werden onderscheidene inwoners van dit dorp door een vreemd rumoer, uit de verte komende, uit hunnen slaap gewekt. Zich naar buiten begevende, hoorden ze een ontzettend angstgeloei van koeijen en jongbeesten, die zich voor in het veen in de weide bevonden. Allen wapenden zich en gingen onmiddelijk derwaarts, terstond vermoedende, dat zich dáár nu de verscheurende dieren zouden bevinden, die elders reeds groote verwoestingen onder de schapen en jongbeesten aangerigt hebben. Spoedig dan ook vond men een kalf, dat op den rug lag en onder den hals deerlijk was gebeten, terwijl de bloedaderen met scherpe tanden of nagelen waren losgereten. Weldra werden de wonden zwart en kwam er zulk eene ontsteking en opzwelling bij, dat men het dier heeft afgemaakt en begraven. Men meent in de verte de ondieren gezien te hebben, maar kan vanwege de duisternis niets aangaande kleur en gedaante bepalen.

* **Coevorden, 18 Aug.** Door den heer *van Runen* zijn de marktgenooten van Noord- en Zuidbarge, ten getale van 167, gedagvaard tegen den 4 Sept. e.k., ter terugvordering eener som van *f* 36000, welke Z.Ed. hun op rekening der koopsom der van hen gekochte veenen zoude hebben uitbetaald, met eisch van vernietiging der koop, en van schaden, kosten en interessen.

* **Zuidlaren, 14 Aug.** Voor eenige dagen kwam bij den logementhouder *T. Zondag* alhier de heer *N.*, om zijne paarden in den stal te plaatsen. Na eenige oogenblikken

---

Daar had intusschen iets buitengewoons plaats gegrepen — iets dat moeijelijk te verklaren is, zonder er eene hoogere tusschenkomst bij aan te nemen. De dronken *habitue's* waren reeds daar, met de gevulde glazen in de hand, toen een hunner zeide:

„'t Is toch zeer dwaas van ons, hier te zitten en ons zelven ongelukkig te maken, enkel ten voordeele van —!" (den kroeghouder.)

De anderen waren het met hem eens. Eenigen zeiden:

„Zoo wij van af dezen dag eens geen droppel meer dronken!"

Van het eene kwam het andere. Zij sloten eene overeenkomst, en verbonden zich schriftelijk bij eede, nooit weer bedwelmende drank te gebruiken.

Toen Hawkins nu binnenkwam, stormden zij hem met het papier in de hand tegemoet, en riepen:

„Teeken! teeken!"

Verbaasd, bijna zonder te weten wat hij deed, schreef hij zijn naam onder de anderen. Zonder een droppel brandewijn gevraagd te hebben, ijlde hij naar huis, als ware hij nogmaals beschonken. Hij wierp zich in een stoel, en kon slechts de woorden uitbrengen:

„Het is gedaan!"

Zijn bleek en ontdaan uiterlijk deed de zijnen ontstellen. Zij vroegen hem wat hij gedaan had.

„Ik heb de overeenkomst geteekend, om nooit weer te drinken!" riep hij eindelijk.

Hannah en zijne vrouw vielen hem om den hals. Allen weenden tranen van eene nieuwe en ongekende vreugde.

Een orkaan.

De *Calcutta Englishman* deelt de volgende bijzonderheden mede nopens een vreesselijken orkaan, welke onlangs over eene streek in Indie gewoed heeft.

Den 10 April, ten 3 ure des morgens (aldus wordt door den berigtgever van het dagblad verhaald), op het oogenblik, dat wij bezig waren eenige verbazend groote, in den omtrek gevallen hagelsteenen te beschouwen, brak een vreesselijke orkaan uit het zuidwesten los, ongeveer 7 mijlen van de plek, waar wij ons bevonden. Hetgeen wij daarvan den volgenden dag door eenige inboorlingen hoorden verhalen, kwam ons zoo onwaarschijnlijk voor, dat ik voor mij er geen geloof aan konde slaan; doch toen ik die berigten bevestigd zag door eenige mijner landgenooten, die de plaats des onheils bezocht hadden, wilde ik mij zelven van de door den storm aangerigte schade overtuigen. Inmiddels waren reeds eenige dagen verloopen, en toen ik de streek naderde, waarboven de orkaan was losgebarsten, was het mij onmogelijk, om te midden van dien chaos door te dringen, wegens den verpestenden stank, welke de tot verrotting overgegane lijken verspreidden. Iemand, die van het natuurverschijnsel getuige was geweest, verhaalde mij, dat op het oogenblik, dat een den storm voorspellende wind uit het zuidwesten begon te waaijen, eene massa wolken zwart als ebbenhout en gelijk aan een toren, wiens voet den grond raakte en waarvan de top in het uitspansel verdween, van de bergen was nedergestort, terwijl eene dergelijke hoos op de vlakte zich vormde en in eene geheel tegenovergestelde rigting voorttrok. Toen zij elkander naderden, daartoe door verschillende luchtstroomen aangedreven, draaiden zij een oogenblik om elkander en de hitte werd eensklaps ondragelijk; beide massa's schenen zich toen tot één ligchaam te vereenigen, het licht der zon maakte plaats voor zwarte duisternis, en als met een oogwenk stortten de woningen in, terwijl boomen ontworteld werden, en te midden van dit alles werden mannen, vrouwen, kinderen en vee door den dwarlwind opgenomen en in alle rigtingen voortgesleept, tegen reusachtige boomstammen te pletteren geworpen, letterlijk op overblijfselen van bamboesstammen aangeregen of onder de puinhoopen hunner woningen bedolven. Aan beide zijden van den weg, welken de orkaan genomen had, vielen stukken ijs, zoo groot als gewone metselsteenen. De verwoestingen door dit vreesselijke natuurtafereel aangerigt, strekten zich uit over eene breedte van 800 voeten, en over eene onbekende lengte. Men is nog in het onzekere nopens de uitgestrektheid van het onheil.

Reizigers, die de plaats des onheils hebben bezocht, hebben te midden der puinhoopen zestig lijken geteld, vijftien gekneusde personen zijn in een naburig gasthuis opgenomen. Men brengt het aantal dooden op 300, en het verlies aan vee is, zegt men, onberekenbaar. En alles doet gelooven, dat hier geene overdrijving in het spel is.

Het gebruik aldaar is, om de woningen afgezonderd te bouwen, door ze met akkergrond en bamboes te omringen, zoodat het land eene aaneenschakeling oplevert van afzonderlijke bouwhoeven, omringd door boomen, en door bebouwde velden van elkander gescheiden. Thans ziet het oog, overal waar de storm zich vertoond heeft, niets anders dan eene onherkenbare massa op elkander gestapelde boomen,

komt een ander heer zijne paarden, van kleur gelijk aan die van den heer *N.*, mede bij *Zondag* uitspannen. De laatstgekomene, na zijne bezigheden verrigt te hebben, weder willende inspannen, vindt tot zijne groote verwondering zijne paarden niet meer ter plaatse; maar wel die van den heer *N.*, die met *zijne* paarden is weg gereden. De ruiling was hem welgevallig.

Hoe wonderlijk echter! Des anderen daags eerst bespeurt de arbeider van den heer *N.* onder zijn werk op 't land, dat hij een paar vreemde paarden heeft. Nu ook eerst ziet de heer *N.* zijne vergissing, die wel bijzonder mag heeten. Gelukkig waren de namen der eigenaars aan *Zondag* bekend, anders kon de vergissing wel niet zoo gemakkelijk te herstellen geweest zijn.

* **Annerveen, 14 Aug.** De onderwijzer *J. Addens*, sedert 1849 alhier werkzaam, vertrekt eerstdaags als onderwijzer aan het Gymnasium te Winschoten, waardoor de school alhier vacant zal worden.

* **Steenwijkerwold, 14 Aug.** Ten gevolge van de allerwege gunstige afloop der door den Veearts *Hubenet* van Dwingelo gedane inëntingen tegen de longziekte, heeft ZEd. ook hier, op verzoek van eenige landbouwers op den 9den dezer, 65 stuks runderen ingeënt; waaronder echter, ten nadeele der goede afloop, de longziekte, thans vrij erg heerschende is.

Het is hier, in het belang van den schoonen veestapel zeer te hopen, dat de uitkomsten dezer inëntingen naar wensch mogen afloopen, dan zal dit een spoorslag zijn voor de naburen, welke thans schier ieder oogenblik met deze verderfelijke ziekte onder hun vee bedreigd worden, om, eer dat het kwaad onder hunne koppels is ontstaan, dezelve te doen inënten.

REGTSZAKEN.

Arrondissements-Regtbank te Assen.

15 *Aug.* *W. E*, wever te Coevorden, wegens het moedwillig toebrengen van slagen, veroordeeld tot 14 dagen gevangenisstraf; — *A. S.*, koopvrouw te Groningen, wegens diefstal veroordeeld tot 1 jaar gevangenisstraf; — *T. van R.*, arbeider te Hoogeveen, wegens diefstal, als niet overtuigend bewezen, vrijgesproken; — *W. H. S.*, huisvrouw van *W. H. W.*, arbeidster te Drouwen, wegens diefstal, als niet overtuigend bewezen, vrijgesproken; — *W. T.*, Schutmeester te Diever, wegens overtreding der wet op de jagt en visscherij, veroordeeld tot *f* 10 boete, of gevangenisstraf van zeven dagen.

Provinciaal Geregtshof van Drenthe.

15 *Aug.* Op gisteren is voor het Hof behandeld de zaak tegen *Cornelis van der Stok c. s.* (in het geheel tien beschuldigden), beschuldigd van diefstal in dienstbaarheid van koffijzakken te Veenhuizen, of medepligtigheid daaraan; in deze zaak zijn tien getuigen gehoord, met het hooren waarvan alsmede van de beschuldigden, het Hof is bezig geweest tot 's avonds tien uur, en toen is de verdere behandeling bepaald op heden, des voormiddags elf uur. Op heden hebben de pleidooijen plaats gehad en is de uitspraak van het arrest bepaald op heden over acht dagen, des nademiddags te een uur.

Correspondentie.

X. te Coevorden vraagt, of de zetters van het brood wel weten, dat een bakker, waar zij nog al op vertrouwen, telken marktdag een mudde rogge koopt, hooger dan de wezenlijke marktprijs is — mogelijk in overleg met andere bakkers — waarnaar de zetting wordt geregeld tot schade van de inwoners vooral der minvermogenden. Zoo zou er l.l. marktdag een mud voor ruim f 9-„ door denzelfden zuinig te rade gaanden bakker gekocht zijn — trouwens moet dit mudde 11 halve Ned. pd. buitengewoon gewogen hebben. — Een welgezeten burger moet bij die gelegenheid zijne ontevredenheid hierover hebben doen blijken. Hij vraagt verder, of de verhouding der zetting van voorleden jaar, toen de rogge f 6-„ gold, wel gelijk staat met thans, nu dezelve f 8-„ kost? toen kostte het brood f „-45 — thans f „-68 enz.; hooger dan ergens in Drenthe.

Het stuk uit Dalen is in overweging.

Het artikel van eenige leden van het ontbonden zanggezelschap te Boven-Smilde kan niet geplaatst worden, omdat het ongefrankeerd is ingezonden en de inzender zich niet aan ons heeft bekend gemaakt.

ADVERTENTIEN.

Heden overleed alhier in den ouderdom van 85 jaren en 4 maanden, tot droefheid van hare kinderen, behuwd- en klein-kinderen, Mejuffrouw MARIA KNIPHORST, weduwe van den Heer P. B. PRINS, in leven predikant te Diever.

MEPPEL den 13 Augustus 1854.

J. F. PRINS.
Uit aller naam.

HARDDRAVERIJ,

op ZATURDAG den 26 Augustus 1854, des nademiddags om twee uur bij J. H. OTTENS, *Logementhouder* te Gieten.

TE ASSEN

is eene **GOEDKOOPE GELEGENHEID,** om bij oppassende burgerlieden

EEN JONGELING,

die aan de lessen op 't GYMNASIUM deel wil nemen, **HUISVESTING** te bezorgen, met of zonder **middageten** en eene zindelijke nette **VRIJE KAMER.**

Adres met franco brieven aan de Redactie dezer Courant onder letters *H. K.*

BIJ DE WED. KROPVELD TE COEVORDEN

ONTVANGEN:
eene fraaije sortering

MAHONIJHOUTEN VOORWERPEN,

als: **PIJPSTANDERS, TABAKSPOTTEN, MESSENBAKKEN, INKTKOKERS, KAP- en TOILETDOOZEN, THEE- LEPEL- en NAAIKISTJES,**

SAIJET, GAREN EN BAND ETC.

Ieders gunst en recommandatie wordt ten vriendelijkste verzocht; eene prompte bediening, tegen civiele prijzen, beloofd.

AANBESTEDING VAN TURF.

DIAKENEN DER NED. HERV. GEMEENTE TE *GRONINGEN* zijn voornemens, bij **enkele inschrijving,**
AAN TE BESTEDEN:
De Levering van plus minus Honderd Vuren

BLAAUWE TURF.

De MONSTERS zullen binnen tien dagen na dagteekening dezes, ten huize van den Archidiaken H. EDELINCK, (Marktstraat), *franco* moeten worden bezorgd in een Zak of Mand; terwijl bij ieder Monster een afzonderlijk inschrijvings-billet moet worden overgelegd, inhoudende opgave van den Naam der Verveeners, den prijs bij het Vuur, ieder Vuur gerekend op niet minder dan elf Bak, Groninger Maat, en de plaats, waar de Turf is gegraven; zullende tevens het Inschrijvings-Billet van buiten moeten voorzien zijn van dezelfde Merken als het Monster.

Nadere informaten zijn te bekomen bij den Archidiaken voornoemd.

GRONINGEN den 14 Augustus 1854.

Diakenen der Ned. Herv. Gemeente:
Namens dezelve,
H. EDELINCK,
Archidiaken.

KUNSTWEG

VAN

HAREN NAAR PATERSWOLDE.

De AANBESTEDING van eenen NIEUWEN WEG van *HAREN* naar *PATERSWOLDE*, met de daarin gelegen **DRAAIBRUG en DUIKER,** zal plaats hebben bij INSCHRIJVING op

ZATURDAG DEN 26 AUGUSTUS 1854,

des namiddags te 4 uur, aan het GEMEENTEHUIS te Haren.

De BESTEKKEN en de TEEKENING zullen aldaar ter lezing en inzage liggen, van af den 14den Aug. e.k., alsmede afschrift der Bestekken ten Gemeentehuize te Eelde, en op de gewone plaatsen te Groningen en te Assen.

De aanwijzing der Werken zal in loco geschieden op DINGSDAG en WOENSDAG den 22sten en 23sten Aug. e.k., telkens des morgens te tien uur, waartoe men zich vervoege bij R. ABELS, te Haren.

De INSCHRIJVINGS-BILLETTEN, ingerigt ingevolge het bij het Bestek aan de voormelde Gemeentehuizen aanwezig MODEL, zullen voor des namiddags 2 uur van den dag der Aanbesteding, vrachtvrij, en ten huize van Aanbesteding moeten worden bezorgd.

Het Bestuur der Gemeente Haren:
L. T. JORISSEN.
L. RUMMEBINK,
Wethouder.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 6—13 Aug. *Geh.* J. Gortworst met A. Padding; T. J. Slomp met L. A. Kniertjes. — *Bev.* R. Smit, geb. Pol, van z.; G. Guchelaar, geb. ten Hartog, van d.; J. Mol, geb. Stoffers, van z.; H. Hagen, geb. Katerberg, van z.; N. Kikkert, geb. Schonewille, van z.; J. Vos, geb. Vos, van z. — *Overl.* Jantje Boer, 4 w.; Reinder Snip, echtgenoot van Hermptje Sterken, 37 j., overleden te Olst, (Overijssel).

SMILDE, 6—13 Aug. *Bev.* E. Jager, geb. Veenman, van z.; T. Post, geb. Hoogeveen, v. d.; W. K. Boer, geb. Boer, van z.; B. Kamping, geb. Christerus, van z. — *Geh.* Geene. — *Overl.* Jantje Zwiers, vrouw van K. H. Boers, 58 j.

COEVORDEN, 6—13 Aug. *Geh.* J. Borghardt en S. Benker; J. J. Stöver en J. Ahlers. — *Bev.* G. G. Travers, ongeh., van d.; levenloos kind van het ml. gesl. van A. Jansen en V. Oost.

MEPPEL, 4—11 Aug. *Geh.* B. J. de Groot met A. Eenwig. — *Bev.* A. Hoorn, geb. Dozeman, van d. — *Overl.* A. Zwikker, 3 m. ml.; A. van Delden, 7 j. en 10 m. vr.; A. Groote, 2 j. en 5 m. vr.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 15 Aug.

Tarwe, Jarige	70 N.pd. *f* 00.00		Boekweit, zand	65 N.pd. *f*	6.80
„ N. Oml.	68 „ „ 12.15		„ „	67 „ „	7.10
dito.	70 „ „ 12.75		„ veen	64 „ „	6.30
„ „ Old.	68 „ „ 12.00		„ „	66 „ „	6.70
„ „ „	70 „ „ 12.60		Paardeboonen..	*f* 6.75 à	7.40
Rogge, N. Inl.	66 „ „ 8.40		Groene Erwten.	„ 00.00 à	00.00
„ „ „	68 „ „ 8.80		Graauwe „	„ 00.00 à	00.00
„ „ „	70 „ „ 9.70		Koolzaad ...	*f* 10.50 à	12.30
Haver, N. dikke	40 „ „ 4.10		Gort, grove	„ 9.00 à	10.00
„ „	48 „ „ 4.90		Gort, parel	„ 12.25 à	13.50
„ Voer	36 „ „ 3.80		Olie, raap per vat	36.50 à	37.00
„ „	40 „ „ 4.20		Raapkoeken	à	00.00
„ Zwarte	36 „ „ 3.70		Lijnkoeken	00.00 à	00.00
„ „	40 „ „ 4.10		Boter ¼ ton...	00.00 à	00.00
Garst, N. wint.	54 „ „ 4.90		Boter ⅛ „	à	00.00
„ „ „	56 „ „ 5.20				
„ „ zomer	56 „ „ 4.90				
„ „ knob.	60 „ „ 5.20				

Tarwe aan gebruikers als voren. — Rogge 70 cent lager aangeboden; Oude als voren. — Boekweit, Gerst en Haver aan consumtie als genoteerd verkocht. — Boonen en Gerst met eenige vraag als voren. — Er was ongeveer 1600 last Koolzaad ter veil, hetwelk voor genoteerde prijzen slepend van de hand ging.

ZWOLLE, 11 Aug. Tarwe *f* 13,00 a *f* 14,75. — Rogge *f* 7,75 a *f* 9,50. — Boekweit *f* 7,50 a *f* 9,20. — Aardappelen *f* 1,50 a *f* 1,80. — Boter per ⅛ ton *f* 18,25 a *f* 18,75; per ℔ *f* 0,80 a *f* 0,95.

STEENWIJK, 14 Aug. Rogge *f* 7,25 a *f* 8,25. — Boekweit *f* 0,00 a *f* 0,00. — Boter per ⅛ ton *f* 19.00 a *f* 00,00.

OLDEMARKT, 12 Aug. Boter per ⅛ vat *f* 18,00 a *f* 18,50.

AMSTERDAM, 14 Aug. GRANEN. In veiling verkocht: 127 ℔ oude bonte Poolsche Tarwe *f* 395; 116 ℔ nieuwe Riga Rogge *f* 281 a 234; 113/14 ℔ nieuwe Pruissische dito *f* 224, — en opgehouden: 127/28 ℔ oude bonte Poolsche Tarwe *f* 395; 127 ℔ dito *f* 395; 119 ℔ nieuwe Archangel Rogge *f* 247, 250; 119/20 ℔ dito *f* 250. — TARWE en ROGGE tot vorige prijzen met eenigen handel ter consumtie. Tarwe: 127 ℔ oude bonte Poolsche *f* 425, 435; 127 ℔ oude witbonte dito *f* 440; 124, 125 ℔ nieuwe bonte dito *f* 390, 405; 125 ℔ dito *f* 403; 130 ℔ Rostocker *f* 430; 132 ℔ dito *f* 440; 130 ℔ Lubecker *f* 425; 120 ℔ Vriesche *f* 355 aan de Zaan. Rogge: 119 ℔ Pruissische *f* 245, 123 ℔ Donau *f* 270; 120, 122 ℔ Odessa *f* 262, 265; 119 ℔ nieuwe Geldersche *f* 270; 116 ℔ oude Gedroogde *f* 258; 115 ℔ dito *f* 257. — GARST onveranderd; 102 ℔ nieuwe Noord-Holl. Winter *f* 178. — HAVER zonder handel. — BOEKWEIT prijshoudend; 118 ℔ Holsteinsche *f* 190; 121 ℔ betere dito *f* 210; 114, 115 ℔ Sleeswijksche *f* 180, 182. — KOOLZAAD traag; nieuwe Noord-Holl. £ 61; Elve £ 66; Vriesch £ 59; op 9 vaten Olie dadelijk en in Aug. £ 65½; Sept. £ 66; Oct. en Nov. £ 66½; April, Mei £ 67½. — [illegible]; 107 ℔ Memel *f* 315. — RAAPOLIE meer aangeboden; op 6w. *f* 39¼; Vlieg. *f* 38; Najaar *f* 38; 1o. Mei *f* 38¼. — LIJNOLIE flaauw; op 6w. *f* 39½; Vlieg. *f* 38¼, 38; 1o. Sept., Oct. en Nov. *f* 37¾. — HENNEPOLIE op 6w. *f* 41½; Vliegend *f* 40¼. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks *f* 78 a 84. — LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 11½ a 14. — MOUTWIJN *f* 20 per vat cont. voor enkele posten besteed. — JENEVER 100 pct. Amst. proef *f* 24½ a 25 per vat cont.

224STE STAATS-LOTERIJ. EERSTE KLASSE.

1ste Lijst. No. 18656 *f* 2500. No's. 12801, 6405, 6677 en 16587 ieder *f* 1000.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 14 Aug. 1854.

			GEBLEVEN.				GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2½	pct.	61	*Polen.* Oblig.	4	pct.	69⅜
„ „	3	„	71 15/16	*Spanje.* Oblig.	1	„	18½
„ „	4	„	90⅜	Obligatien	3	„	39
Amort. Synd.	3½	„		Binnenl.	3	„	33 7/16
Handelm.	4½	„	128	Amortisable			
O. L. Leening	4	„		Bewijz. Coup.			4 13/16
Aand. Holl. Spoorw.				*Oostenrijk,*			
Aand. Rijn Sp.	4½	„	99¾	Oblig. Goll	5	„	
Haarl. Meer	5	„		„ „	4	„	59
Rusl. Ob. Hope	5	„	101¼	„ Metal.	5	„	67½
Dito 1828/29	5	„	100½	„ „ N.	5	„	77⅛
Cert. 1831/33	5	„	84	„ „	2½	„	34⅜
Dito 1840	4	„	79½	*Belgie,* Cert.	2½	„	
Dito Stieglitz	4	„	78¼	Rothschild	2½	„	49
Ins. in Assign.	6	„	60	*Portug.,* Oblig.	3	„	36 13/16
Cert. van dito	5	„	60⅜	„	4		
				Amerika Bank-Act.			

gedeeltelijk met aarde bedekt en vermengd met de voorwerpen en materialen, welke tot den bouw der woningen dienden, welke de orkaan echter zoo geweldig dooreen geworpen heeft, dat het onmogelijk is iets te herkennen. Bedden, kasten, meubelen van alle soort zijn in duizend stukken geslagen, en wanneer men deze verspreide overblijfselen beschouwt, tracht men te vergeefs op te sporen, tot welke voorwerpen de meeste kunnen behoord hebben.

Onder deze puinhoopen zoeken de jakhals en de gier de overblijfselen van de ligchamen op, om ze te verslinden. In de kleinste beekjes ziet men honden of geiten, die in staat van ontbinding verkeeren. Toen wij deze jammervolle streken bezochten, waren de velden bedekt met geraamten van menschen en dieren en de ontbladerde takken van eenige boomen, welke waren blijven staan, waren met gieren als beladen. Andere roofvogels bedekten de vlakte en waren zoo verzadigd, dat zij bij onze aannadering niet konden wegvliegen. Anderen vlogen bij honderden in de lucht, terwijl zij rondom hunne prooi bleven fladderen.

Een uitgehongerde ongelukkige, wiens verstand beneveld scheen, het hoofd met bloedende windsels omwonden, een levend overblijfsel van het vreesselijke onheil, kroop naar ons toe en riep ons medelijden in. Vader, moeder, vrouw, kinderen, alles had de orkaan hem ontnomen, en hij zocht te vergeefs naar eenig spoor hunner overblijfselen, niets herkennende te midden van dit treurtooneel.

ANECDOTEN.

Hoe slim!

De bediende van den Opper-jager-meester zaliger, baron von Knobbelpokkel, had de gewoonte, om, zoo dikwijls hij in den kelder frisschen wijn ging halen, en dat geschiedde als von Knobbelpokkel avond-partijtjes had, zeer dikwijls, een duchtigen slok als zich zelven toegedacht boodschapsloon te nemen. Het gansch natuurlijk gevolg daarvan was, dat de bediende Frits Schlick allengs ongeschikter werd, voor 't werk hem toevertrouwd, zeer tot ergernis van den Opper-jagermeester.

„Kerel, zei, deze op een morgen, ik geloof heilig dat gij zuipt, zoo dikwijls gij in den kelder komt!

Frits Schlick had zich echter sints geruimen tijd op behendig en brutaal liegen toegelegd en het daarin vrij ver gebragt. Hij zeide dus stout weg: „met uwe permissie Heer Baron — ik zuip niet."

Maar hoe dikwijls is een leugenaar zijn eigen verrader!

Zoo ging het Schlick ook.

Als namelijk op een goeden avond de oude bediende nu en dan weder op zeer zigtbare wijze uit het evenwigt geraakte, riep de Opper-jagermeester hem aan tafel, brandde voor zijne oogen een kurk aan, en zeide: „ga nu in den kelder spitsboef! breng mij drie flesch champagne, en opdat gij niet naar ouder gewoonte de lippen nat maakt, geef ik u met deze aangebrande kurk, drie streken over den mond. Alzoo: een, twee, drie!" Hij gebruikte echter, zonder dat Frits het merkte, het onaangebrande einde van de kurk.

Schlick ging, en dacht: ik fop u toch. Hij sloop vliegens vlug in den keuken, nam een anderen kurk, hield dien even in den lamp, ging in den kelder, dronk in de vreugde over zijn snuggeren inval nog hartelijker dan vroeger, en trad eenige oogenblikken later met het lammerachtigste gezigt van de wereld, met drie flesschen wijn en drie zelf aangebragte kolossale zwarte strepen over de lippen, in de kamer.

De Opper-jagermeester von Knobbelpokkel en zijne lustige gasten lachten, dat zij schaterden, om den olijken Frits Schlick, en Frits Schlick lachte zelven mede om zijn olijken Heer en diens hoogwijze vrienden.

De keukenmeid, die zijn gezigt gezien had, vóór hij in den kelder ging en hoe hij er uit kwam, loste hem het raadsel op.

—

Ach die arme geesten!

„Hoor, Mijnheer van Grijpnagel! die klopgeesten-historie begint weer geducht te spoken en men heeft nu al dansende tafels met potlooden, waarmede de geesten zelve schrijven. Het is te vreezen dat ...."

„Wat is te vreezen? Niets is te vreezen. Daarvoor ken ik onze politie te goed. Als het werkelijk geesten zijn, die *schrijven*, dan worden zij over de grenzen gezonden!"

—

Kom-kus-mij is de naam der hoeden, welke de dames tegenwoordig dragen, en die zeker eene zeer geschikte benaming is.

—

Nu, mijn zoon! zeide een overwinnend Generaal tot een in zijn leger dienend soldaat; wat hebt gij wel tot de overwinning bijgedragen? O, antwoordde de dappere, ik ging regt op een vijand los en hieuw hem den voet af. Be[illegible] En waarom niet liever het hoofd? hernam de Generaal[illegible] dat was er reeds af, was het wederantwoord.

GEDRUKT BIJ [illegible]